

med Haab om gunstigt Resultat at tage denne Sag mere i sin Haand. Men disse to Ting, Stamtauler og mere værdifulde Prøver paa Hestens Dgdtighed, anser jeg for uundgaaelig nødvendige, og dersom den høitærede Minister ser sig istand til at gennemføre dette ad administrativt Veie, stemmer jeg for Loven; men uden det kan jeg ikke stemme for den. Derimod er der en Bestemmelse i Loven, som tiltaler mig overordentlig, og det er, at der ogsaa vil blive uddelt Præmier for Hønseavl. Jeg skal tillade mig at anføre, hvorfor jeg antager, at det vil have meget stor Betydning for Danmark. Det er allerede oplyst i det andet Thing, hvor stor Forskjellen er mellem, hvad der indføres og udføres. Jeg kan ikke erindre Tallene saa nøie, men det er betydelig i Disfavør af, hvad vi producere. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa den Omstændighed, at, foruden at Udsørfjelen her fra vil kunne faae en rivende Afsetning til England, er der ogsaa det, at, medens alle vore Fødemidler saavel som Drikkevarer uden Undtagelse ere Gjenstand for Forskaffning, saa er der ingensinde Tale om at forvanske Vg eller Hønsefjød. Og endelig en anden Omstændighed er den, at, naar vi ophjælpe Hønseavl og Fjerkræavl i det Hele taget, saa kommer det alle Samfundsklasser her i Landet tilgode, den ene som den anden, hvorefter Ophjælpingen af Hesteavl i den Retning, som denne Lov tilsigter, kun er ensbidig og prægraverende for mangfoldige af Landets Brugere. Med disse Ord skal jeg slutte mine Udtalelser; kun skal jeg gjentage, at, dersom den høitærede Minister kunde berolige mig med, at der vilde blive indført Stamtauler og mere praktiske Prøver — som det kan overlades Foreningerne at vælge, — end hvad enhver Hestepranger bruger, saa stemmer jeg for Loven, men ellers kan jeg ikke stemme for den.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at det meget ærede Medlem, som nu satte sig, har læst Loven saaledes, at de Bestemmelser, som gjælde med Hensyn til Uddeling af Præmier ved Landets almindelige Dyrskuer, ogsaa vare gjældende med Hensyn til Behømmelsen af Hingste ved Hingsteskuer. Dette er slet ikke Tilfældet. Det ærede Medlem sagde, at Regjeringen har givet denne Sag fuldstændig af sin Haand, idet den nu har overdraget til Landbosforeningerne at vælge Dommere til at uddele disse Præmier efter eget Lykke. Det er ganske rigtigt, forsaavidt som Landbosforeningernes Præmier til Dyrskuerne angaar, men med Hensyn til Hingsteskuerne er Sagen ganske anderledes. Der uddeles Præmierne af Kommissionen, og Formanden for denne er valgt af Indenrigsministeren og de to Medlemmer af Amtsrådet. Jeg tror derfor, at der laa en

noget mindre rigtig Forstaaelse af Loven i det Hele taget til Grund for denne Indvending mod Loven, at den nu overgav Landets Hesteavl og Fordelingen af Præmierne helt og holdent til Landbosforeningernes fri Bestyrelse. Hensigten med denne Lov har ikke været at foretage nogen egentlig Realitetsforandring i den Fremgangsmaade, som vi hidtil have brugt med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremme af Hesteavlens her i Landet. Naar det ærede Medlem udtalte den Anskuelse, at vore Heste ikke buede til noget Arbeide, thi der var ingen Rideheste, ingen Kjøreheste og ingen Artilleriheste, saa vil jeg anføre dertimod, at de dog lade sig sælge til gode Priser baade i Indlandet og til Ulandet. Jeg er overbevist om, at det er Maaden at fremme Hesteavlens paa, at den i det Almindelige og Store tjener Befolkningen; det er dog det, man først og fremmest maa se hen til. Skulde der være Tale om at fremme den ædle Hesteavl — og jeg har nogen Grund til at formode, ja, jeg veed, at flere af de Herrer interesserede sig for ædle Heste — saa er det en anden Sag. Det har jo i en lang Aarrække været anset for ikke at være rigtigt, at Staten interesserede sig derfor; det har man overladt til den private Interesse og Virksomhed; men der vil i og for sig ikke være noget til Hinder for, at ogsaa dette Winne kunde være af Interesse for det Almene, saa at det kunde være ganske rigtigt, om Staten ogsaa understøttede disse Bestræbelser, men ganske vist paa en ganske anden Maade, end der er foreslaaet her i dette Lovforslag, som ikke tilsigter noget Andet, end gennem forbedrede Foranstaltninger at sørge for, at den almindelige Husdyravl, og deriblandt ogsaa den almindelige Landhest, blive forbedrede her i Landet og blive udviklede paa en saadan Maade, at de ville komme Befolkningen mest til Nytte. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg ved i ste Behandling havde sagt, at de smaa Præmier i og for sig ikke vare hensigtsmæssige, men at man alligevel maatte beholde dem, da er det ganske rigtigt. Jeg tror, at de smaa Præmier og de smaa Skuer have meget mindre at betyde, end ønskeligt var, men jeg tror, hvis jeg ikke husker meget feil, at jeg dengang lagde til, at man var nødsaget til at beholde dem for at opretholde Interessen for Sagen, og i det Hele taget, at man ved at samle de smaa Præmier til store Præmier ved større Dyrskuer vilde svække Interessen for Landbosforeningerne. De vilde dog ud, og det vilde ikke være heldigt. Vi maa udvikle Sagen saaledes, at de smaa Landbosforeninger slaa sig sammen og blive større, men vi maa ikke ved at dræbe hele Institutionen forstjøre os denne Veie til at naae et efter min Mening heldigt Resultat. Saaledes som Lovforslaget foreligger, tror jeg, at det er stiftet til at give vor Husdyravl en Hjælp fra